

Pśedsłowo.

Powiedanicko Baruška napisa Božena Němcowá, nejznatša ludowa spisaśelka ceska a słowjanska. Toś we tom pšełožku dostawa se předny raz do ruki našego serbskego luda, za tym až južo dawno jeje pisma su pšełožone do šyknych swětowych a słowjan-skich rěcow.

Božena Němcowá jo se narožila w lěše 1820 we Winem a humřela 1862 w Praze. Jeje žyweńe běšo welgin pšemeńate, zajimawe. Wóna musašo wójowaś z bědu žyweńa; akle pó smérši buchu jeje knigły cytane wěcej nežli druge.

Němcowá jo cas žyweńa z lubosću glědała na nizki chudy lud, joga nałogi, mysli a grona. Což jo wižeła a slyšała, to jo we swých pismach zestajała. Welgin lubosne su jeje basnicki z ceskego a słowak-skego luda. Wósebnosć jeje pisańa se huznajo z hulicowańkow, z kótrychž jo „Baruška“ napisana za mórawsku pratyju „Koleda“ w lěše 1853; to běchu zachopeńki jeje pisańa.

Nejznatše jeje žělo jo „Babinka“ (stara mama), kótarež jo pšełožył Filip Rězak na górnoserbsku rěc, ale tak, až šykno jo pšírownane serbskim hobstoj-nosćam. „Babinka“ jo hobraz nejglucnejšego źiést-stwa a to jo Němcowa napisała w nejžałosnejšem casu swójego žyweńa. To hulicowańe jo teke pšeło-žone do šyknych wósebniejšych rěcow.